

M U K A G O S P O D I N A N A Š E G A
I S U K R S T A I P L A Č M A T E R E
I S U S O V E

(Vlasništvo župe -
Molimo da nakon OBREDA ostavite
na klupi u crkvi!)

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 01-10-2001 BY 60322

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

MUKA GOSPODINA NAŠEGA ISUKRSTA
I PLAČ BL. DJEVICE MARIJE, MAJKE
NJEGOVE.

SKUP PJEVAČA

P O N U K O V A N J E

1. Što ste stali, o misnici / što činite redovnici
Što se zgodi, jur vidite, / zašto dakle ne cvilite?
2. Sad je vrijeme od žalosti / tuge, plača, čemernosti,
Jer Bog koji sav svijet stvori / uhvaćen je da s' umori.
3. Mi smo, mi smo uzrok svemu / sama ljubav jest u njemu;
radi nje je smrt podnio / da bi sve nas otkupio.
4. Vas pozivlje tužna mati / da dođete s njom plakati,
Jer će lakše i njoj biti, / ako vidi nas cviliti.
5. Pusti Majko nas plakati / u suzama uzdisati,
jer su uzrok naši grijesi / svega toga, a ti njesi.

6. Kad se s grieha svi bolimo/ i kad plakat jur želimo,
raspetoga svi gledajte,/a nas pomno poslušajte/.

POČINJE PLAČ B. D. MARIJE

7. Vrime došlo jer budući/ da Sin Božji hotijući
Same naše rad ljubavi/ svoj vjek svrši, sviet ostavi.
8. Htjede prije s učenicim/ svojim vjernim nasljednicim,
U ljubavi večerati/ i jaganjca blagovati.
9. Još za stolom on sjedaše/ i nauke njim davaše,
Kada Juda sam ustade/ mislit svima s tim zadade.
10. U grad odmah tad poteče/ i glavaram ovo reče:

JUDA:

11. Što rekoste meni dati/ noćas ću ga vam predati.

PJEVAČI:

12. Jer je prije kod njih bio/ i sve s njima utvrdio,
samo ovu noć čekaše/ jer zgodnijom nju smatraše.

13. A kad njega saslušашe/pogodbu mu tad predaše,
i sva cijena preopaka/ bi: trideset srebrenjaka.

14. Od njih četu još je htio/ jer od puka strah ga bio:

JUDA:

15. Noćas s njome poći ćemo/ i našav ga svezat ćemo.

PJEVAČI:

16. Što god iska, sve mu daše/ jer to željno dočekaše.
I noć mrka jur je bila/ kad se četa uputila.

17. On pred njima gredijaše,/jer vrtao znadijaše;
On je tamo dohodio/ večkrat s Meštröm i molio.

18. Znak im još je htio dati/ po kom će ga prepoznati:

JUDA:

19. Ja ću k njemu pristupiti,/uz pozdrav ga poljubiti.

PJEVAČI:

20. Na molitvu Isus bješe/ kada vrtu već prispješe.
Juda tada sam poteče/ poljubi ga pak mu reče:

JUDA:

21. Evo sam se povratio/ Meštire iz grada gdje sam bio,
Zato lijepo pozdravljam te/ i srčano cjelivam te.

PJEVAČI:

22. Ovo kako reče Juda/ navališe odasvuda,
s konopim ga utegoše/ i nemilo povedoše.
23. Tada Gospa doma staše/ ter u srcu sve predaše,
jer predobro znadijaše/ došlo vrijeme da bijaše.
24. Pa u smetnji sva budući/ i često se obziruči
Vid' Ivana učenika/ Isusova ljubljenika.
25. Kako njega tužna gleda/ sva se strese na smrt blijeda.
a kad vidje da cviljaše/ dosjeti se što bijaše.
26. Al hoteći bolje znati/ htjede njega upitati;
poče, dakle, njeg tješiti/ ovako mu govoriti:

GOSPA:

27. Nut se dragi moj ustavi/ ter mi zbiljno glase pravi,
Što se od Sinka moga zgodi/ gdje je što l' se njem dogodi?

IVAN:

28. Kad već Gospo želiš znati/ pravo ću ti sve kazati,
Što se zgodi Sinku tvomu/ a predragom Meštru momu.
29. Sinoć neton večerasmo/ i s njim janjca blagovasmo
da bi primjer nama dao/ svim je noge on oprao.
30. Pak pođosmo put Siona/ prešav potok od Cedrona.
A kad potok taj pređosmo/ u vrtao uniđosmo.
31. S nama Juda ne bijaše/ ali mjesto znadijaše,
jer je u njem većkrat bio/ skupa s Meštrom te molio.
32. Na molitvi Meštar staše/ nam se vrlo svim drijemaše,
od sna bjesmo otešćali/ i domalo svi zaspali.
33. Dok on tako tu klečeći/ i još vruće sveđ moleći,
Eto Juda pred svim prvi/ za njim vojska žedna krvi.
34. Juda tada k njem poteče/ te ZDRAV MEŠTRE njemu reče,
tad svak na njeg nasrtaše/ uhvate ga i svezaše.
35. Hodi brzo, sa mnom idi/ za života još ga vidi,
jer svak od njih hlepno žudi/ da ga sudac na smrt sudi.

PJEVAČI:

36. Kad ču Gospa tužne glase/ od žalosti uzdrhta se
I ništa mu tad ne reče/ već na zemlju tužna kleče.
37. Na nju pade teška tuga/ da joj ravna nije druga,
i taku joj muku dađe/ da za sebe već ne znade.
38. A kad Gospa svijest se vrati/ sestrama se tad obrati,
ter započe suze liti/ i ovako govoriti:

GOSPA:

39. Ah moj, Bože bolna ti sam/ sestre mile tužna ti sam!
Ove glase čuvši sada/ kako mili Sin moj strada.
40. Kakva tuga mene bije/ razumjet vam teško nije,
Radi Sinka dragog moga/ uhvaćena bez razloga.
41. Ah moj Sinko pregizdavi/ srećo moja i ljubavi,
Kud ću, kamo sad bez tebe?/ Od boli sam izvan sebe.
42. Mandaljeno, ustani se/ Sinku sa mnom uputi se;
Znaš da ti je dobro htio/ i da ti je Meštar bio.
43. I vas molim sestre moje/ jer po meni vam je svoje,
Sada gradu potecimo, i sve što je izvidimo.

7.

44. Ti Ivane nas čuvati/ hoćeš i put kazivati,
Kuda Sinka mog vodiše/ kud li s njime prohodiše.

PJEVAČI;

45. Tužna Mati tad s' uputi/ putem plačuć plač preljuti,
I na smrt bi problijedjela/ kad bi krvi kap vidjela.
46. Još su noćne tmine bile/ kad su k dvoru pristupile,
Ane dvor se nazivaše/ on Kaifi tast bijaše.
47. Kad Isusa uhvatiše/ k Ani njega dopremiše,
Jer poglavar on je bio/ i njih na put otpravio.
48. Isus pitan progovori/ i kratko mu odgovori,
Malkus pljuskom tad zamlati/ zlo za dobro njemu vrati.
49. Taj udarac prenemili/ tužnu majku gorko uzvili:
Ljuto ciknu to videći/ pak zažali govoreći:

GOSPA:

50. Ajme lijepo lice moga/ Sinka dragog i miloga,
Ter kakva je to desnica/ kakva li je zaušnica!
51. Ah! Moj Sinko moj pokoju/ sam ti vidiš žalost moju,
nit ću prestat tugujući/ lice tako gledajući.

PJEVAČI:

52. Jošter Gospa naricaše/ kad s' odatle posukaše,
a ruke su bile jak?/ svezane mu naopako.
53. Otud Kajfi vode njega/ i pred njime optuže ga,
jer je Kajfa glavat bio/ krivce slušo i sudio.
54. Svjetina je tad vikala/ i ovakav sud mu dala:
Ovaj zakon novi daje/ slušaj suče, istina je.
55. Puk je čudno prevario/ i zla dosta počinio;
Još se hvali sa je od Boga/ i Sin da je Svemogoga.
56. Tada Kajfa usta gore/ a oči mu mržnjom gore.

KAJFA:

57. Kaži ovo pn istini/ ti si Božji Sin jedini?

PJEVAČI:

58. Kad ču Boga spominjati/ Isus htjede čast mu dati,
Usta sveta tad otvori/ i ovako odgovori:

ISUS:

59. Kad odgovor suče želiš:/ Božji Sin sam! pravo veliš!
Ovako ti odgovaram i znaj dobro da ne varam.

60. Jednog dana svako pleme/ kano Suca vidjet će me,
Kada dođem na oblaku/ pravo sudit krivnju svaku.

PJEVAČI:

Tada Kajfa na te riječi/ srdito se ispopriječi;

KAJFA:

61. Svjedočanstvo drugo što će/ ne čuste li strašne zloće?
Umrijet mora po zakonu/ za bezbožnu hulu onu!

PJEVAČI:

62. Tad ga pljuskam izlupaše/ sveto lice popljuvaše,
pa ga bijesno spopadoše/ i pilatu povedoše.

63. Tada pilat pitat stane/ iz koje je Isus strane,
da se ne bi prevario/i tuđinca osudio.

64. On bo jošte ne znađашe/ da mu Irud kralj bijaše,
a kad sad je čuo za to/ odgovori on im na to:

PILAT:

65. Kad je tako, čujte ljudi/ Irud neka njemu sudi!
K njemu dakle vodite ga/ bude l' krivac sudit će ga!

PJEVAČI:

66. K Irudu ga povedoše/ a kad preda nj izvedoše,
Irud mu se obveseli, jer ga odavn' vidjet želi;
67. On je za njeg čuo bio/ da je čuda počinio,
pa i sad bi moglo biti/ da će koje učiniti.
68. Zato moje riječi strati/ al Isus mu riječ ne vrati.
I zato se na nj rasrdi/ i vojskom ga svom pogrdi.
69. Čini bijelim da s' ogrne/ pa Pilatu da se vrne.
Majku gorka bol zapeče/ pa mu ove riječi reče:

GOSPA:

70. A vidiš li sinko mili/ Kako tvoja Majka cvili?
Obazri se i vidi me/ i pogledom utješi me.
71. Ajme pravdo već te nije/ kad Irudov sud taki je,
On se mamen može zvati/ nit se veći može dati!

PJEVAČI:

72. Dokle Gospa naricaše/i svom Sinku govoraše,
Sva dovrvje po gotovu/ vojska k dvoru Pilatovu.

11.

73. U dvoru se svi smjestiše/ vrata dvoru zatvoriše,
Uvić majci ne dadoše/ nemilo je otiskoše.
74. Sađe Pilat potom toga/ i videći svezanoga,
nije čekati htio duže/ zapita ih što ga tuže?
75. Gospodine, da zločinac/ posve nije i još hinac
ovdje ne bi svezan bio/ nit bi ga se tko dodio.
76. Je li pravo, da se ovaki/ čovjek pusti preopaki?
Što otežeš? Dobro pazi,/ u zlo koje ne ugazi.
77. Kad im Pilat riječi shvati/ Isusu se on obrati:

PILAT:

78. Eto tebe kraljem tvore/ zločinac si to govore?

PJEVAČI;

79. Buduć dotle mučć stao/ Isus i riječ ne rekao,
u mučanju sad prestade/ odgovor mu ovaj dade:

ISUS:

80. Il s' od sebe to poznao/ ili ti je tko kazao?
Kralj jesam li pitaš ti me/ JESAM to je moje ime!

12.

81. Al kralj nisam ovog svijeta/ jer da jesam, mnogo četa,
mene ovdje branile bi/ i ja vezan bio ne bi.
82. Ali sam se rodit htio/ čovjekom se učinio,
Da izbavim svijet iz tmina/ kažem gdje je spas, istina.
83. U istini tko god hodi/ mene sluša i nahodi,...
Ovako je kako velim/ jer spasenje svima želim.

PJEVAČI:

84. Pilat poče tad misliti/ kako će ga izbaviti...

PILAT:

85. Brzo momci uzmite ga/ tere bičem izbijte ga!

PJEVAČI:

86. Njega sluge tu zgrabiše/ stupu svezan tako biše,
da ga svega krv oblila/ i još zemlju natopila.
87. Tad spletoše čudnu krunu/ preoštrog trnja punu,
ter ga njome okruniše/ i po glavi štapim biše.
88. Tako strašno izranjena/ i tom krunom okrunjena,
Pilata puku tu stojeći/ ukaza ga govoreći:

PILAT:

89. Evo ČOVJEK koji svoga/ nema lica taj ljudskoga,
Što suviše već želite?/ Jur kakav je svi vidite.

PJEVAČI:

90. Gleda majka milostiva/ Sinka svoga jedva živa,
Ljuta bol joj srce peče,/ naričući ovo reče:

GOSPA:

91. Ajme Sinko srce moje/ tako li je tijelo tvoje,
Kakav l' obraz diko moja, krvav i pun smrtnog znoja.

PJEVAČI:

92. Jošter Gospa hotijaše/ žalit, ali ne mogaše,
jer svjetine vika staše/ ter iz glasa svak veljaše:

93. Ta mu kazna nije dosti/ za njegove sve tamnosti!
Nemoj njega već braniti/ jer jur ima mrtav biti.

94. Opet Pilat jer viđaše/ da kriv Isus ne bijaše,
Pustiti ga nastojeći/ reče njima govoreći:

PILAT:

95. Jur običaj ja vaš znadem/ i trebuje da vam dadem,
Krivca koga vi želite/ i za koga uzmolite.
96. A vi znate dobro sami/ da blagdan je sutra vami:
Hoćete li radi toga/ Barabana il ovoga/
97. Baraban je pobunitelj/ mnogih smutnja probuditelj,
On čovjeka ubio je/ i tamnice dopao je.

PJEVAČI:

98. Ovo Pilat govoraše/ jer ga prava priznavaše,
Al svjetina kad to čula/ jednim glasom podviknula.
99. Da tog propneš svi velimo/ Barabana svi prosimo,
jer taj Boga našeg psuje/ govoreći Sin da mu je!
100. A kad Pilat ču te glase/ onda većma uzboja se,
I opet ga pitat stane/ od koje je došo strane.

PILAT:

101. Ded govori, što ne zboriš?/ Zašto sa mnom ne govoriš?
Ne čuješ li potrebniče/ kako mnoštvo na te viče?

102. Ja te mogu izbaviti/ i mogu te pogubiti.
Život i smrt tvoja stoji/ sad u rukam samo mojim.

PJEVAČI:

103. Kano janje Isus staša/ dokle Pilat besjedaše,
Sveta usta tad otvori/ te Pilatu odgovori.

ISUS:

104. Kad odgovor želiš čuti/ po istini reći ću ti:
Ti imao vlasti ne bi,/ da zgor nije dana tebi.
105. Nit bi sud tvoj valjan bio,/ da ne bude Bog hotio...
A tko me je tebi dao/ u veći je grijeh upao.

PJEVAČI:

106. Čuvši Pilat izvede ga/ izranjena pokaže ga:

PILAT:

107. Što mislite? Drugi nije:/ to je Kralj vaš! Gle, kaki je!

PJEVAČI:

108. Kad te riječi razumješe/ ko vukovi pobjesnješe:
Propni njega svi velimo/ a sve jedno govorimo!

109. Ovdje sudac znamo ti si/ a Cesarov zlotvor nisi:
Al ako ga ne's sediti/ carski čovjek nećeš biti.
110. Ovo kad mu navjestiš/ i cesarom poprijetiš,
Sjede tada na prijestolje/ i reče im preko volje:

PILAT:

111. Uzmite ga, vodite ga/ tere na križ propnite ga...

PJEVAČI:

112. Kad osuđu oni čuše/ svi na njega nasrnuše,
Rastezaše, opet biše/ pak na nj teški križ staviše.
113. Tužna majka sa sestrama/ i pobožnim još ženama
Za vojskom se tad uputi/ gorko plačuć plač preljuti.
114. Tu kad Isus družbu vidje/ da plačuć za njim ide,
Pogleda ih dragostivo/ i reče im milostivo:

ISUS:

115. O sionske jadne žene/ ne plačite zarad mene,
na vas iste vi cvilite/ i na porod vaš žalite.
116. Jere teško vrijeme doć' će/ u kome se rećm hoće:
o nesretne dojllice/ o blažene neplodnice.

17.

117. Jer kad ovu čine štetu/ u zelenu još drvetu,
Što će s' onda učiniti/ kada bude suho biti?

PJEVAČI:

118. Još ovako govoreći/ Isus pade križ noseći,
Ne moguće se već držati/ nit na nogam više stati.

119. S njim zločinca dva vođahu/ koje smaknut hotijahu:
Jednom ime bješe Dižma/ a drugi se zvaše Gižma.

120. Kad to vidje tužna mati/ poče gorko naricati:

GOSPA:

121. Ah, to li sam dočekala/ toga li se nagledala:
da te tako pogrdiše/ s razbojnicim osudiše!

122. Već te molim Sinko blagi/ ah, premili i predragi,
da mi dadeš križ nositi/ već ne mogu podnositi!

PJEVAČI:

123. Dokle Gospa tu-cviljaše/ Isus s križem proslijeđaše,
kako malo naprijed pođe/ na njegovu smrtu slabost dođe.

124. I jer snaga njeg izdade/ licem svojim zemlji pade...
Tad viknuše da svak stane/ dokle opet ne ustane.
125. Majka jadna kad to spazi/ kano da je mač porazi,
I rad bola žestokoga/ pade pokraj Sina svoga.
126. Kad krvnici ugledaše/ da još malo živ bijaše,
da ne može ni hodati/ a kamoli križ nositi,
127. S njega teški križ digoše/ i Šimunu predadoše,
Od Cirene on se zvaše/ ter sa sela tad iđaše.
128. Tad Isusa podigoše/ i nemilo povedoše;
Kalvarija brijege se zvao/ gdje se propet on imao.
129. Međuto se poosvijesti/ jadna Majka od nesvjesti,
a sestre joj pomogoše/ te za vojskom s njom pođoše.
130. Kad na vrhu gore bješe/ Kalvarije, tad vidješe
Da sva vojska nad njim staše/ i na križ ga propinjaše.
131. A kad sve već dovršiše/ i križ uzgor usadiše,
Isus poče tad moliti/ i svom Ocu govoriti:

ISUS:

132. O moj Oče svemogući/ jur na smrti ja budući,
Ti znaš da sam ispunio/ sve potanko što si htio.
133. Sad te molim Oče.mili/ svrhu sviju ti se smili,
Da te budu svi štovali/ pak raj s tobom uživali.
134. Ovim svima ti oprosti/ budući Otac od milosti,
Da ih koji ne pogine/ jer ne znadu što sad čine.

PJEVAČI:

135. Dok je Isus prppet bio/ i molitvu tu molio,
I lupeža dva propeše/ pak se rugat s njim počese.
136. O naš kralju, zdrav nam bio/ čudno ti si zadobio,
Imat ćeš se čim hvaliti/ kada k Ocu budeš priti.
137. Lupež pako govoraše/ s lijeve strane što višaše:

LIJEVI RAZBOJNIK:

138. Ako Božji Sin si pravi/ nas i sebe sad izbavi!

PJEVAČI:

139. Ovo Gižme riječ bijaše/ a Dižma mu govoraše:

DESNI RAZBOJNIK:

140. Ti sam znadeš da smo krivi/ nit je pravo da smo živi,
 Al pravedan ovaj gine/ on je nevin, bez krivine.

PJEVAČI: Pak Isusa gledajući/ reče njemu uzdišući:

DESNI RAZBOJNIK:

142. Ti se sjeti duše moje/ kad u carstvo dođeš svoje.

PJEVAČI:

143. Isus buduć njega čuo/ na milost se jest ganuo,
 I skrušena njeg videći/ utješi ga govoreći:

ISUS:

144. Kad je tako ja ti velju/ ispunit ću tvoju želju:
 Danas kraj je tvome vaju/ sa mnoom bit ćeš ti u raj.

PJEVAČI:

145. Dok on tako govoraše/ Ispod križa Majka staše,
 Gledala ga i plakala/ iz dna srca uzdisala.

146. I Ivan je uz križ bio/ s druge strane suze lio.
 Usta Isus tad otvori/ ovako im progovori:

ISUS:

147. Ženo, nemoj već plakati/ drugog ću ti sina dati,
Ivana ti eto moga/ za tvog sina predragoga.

148. Teb Ivane Majku dajem/ za Majku ti nju predajem:
Znaj da sam ti sve predao/ sad kad sam ti majku dao!

PJEVAČI:

141. Isus ovo njoj govori/ da je štogod razgovori,
jer brižniji s nje bijaše/ nego s onog što trpljaše.

142. Gleda Majka Sina svoga/ zatim gleda na drugoga,
pak promišlja u gorkosti/ rođenoga izvrsnosti.

143. Ah tko bi se uzdržao/ na taj prizor ne plakao?
Ljuta bol joj srce para/ pak ovako progovara:

GOSPA:

144. Ah moj Sinko poljubljeni/ ah, preslatki i međeni,
riječi tvoje premda mile/ srce su mi prostrijelile.

145. Ah, kako će Ivan biti/ Sin moj, Sinko plemeniti!?
Ti Sin Boga velikoga/ on čovjeka Sin jednoga.

146. Al jer to je volja tvoja/ podlaže se duša moja:
S tvojom moću trpjet mogu/ za sve kličem: HVALA BOGU!

PJEVAČI:

147. Dokle Gospa tako cvili/ ožednje joj Sin premili,
ŽEDAN! kliknu i zaželi/ vode da mu tko udijeli.
148. No krvnici za porugu/ spremaše mu muku drugu:
Žuč i ocat pomiješaše/ pak tu gorakost pit mu daše.
149. Buduć Isus okusio/ i okrutnost tu vidio,
Ne htje piti nego svomu/ osu reče nebeskomu:
150. Oče dobri, sve j' svršeno/ što o meni bi rečeno;
Ja izvrših volju tvoju/ sad ti dajem dušu svoju.

JEDAN OD PJEVAČA:

151. OVO REKAV MALO DAHNU/ PRIGNU GLAVU TER IZDAHNU...

(I s u s umire. Ovdje svi kleknu.)

PJEVAČI:

152. A kad Isus duh predade/ čudno smućen svijet ostade;
Sunce jasnost tad izgubi/ dođe mračno i pogrubi.
153. Smrt povrati što pomori/ jer se mnogi grob otvori,
Mnogi sveti ustadoše/ ter u sveti grad odoše.
154. Kad stvorenje svako tada/ poruši se, cvili, jada,
Što je od majke tužne bilo/ što li se je dogodilo?
155. Križ bijaše zagrlila/ sva se u plač promijenila,
ter krv Sinka cjelivaše/ a drvetu govoraše:

GOSPA:

156. Ah, moj križu, gorka željo/ smrtna sinka, mog posteljo,
Ti si odar Sinka moga/ plemenitog i miloga.
157. Križu, križu, ah gorkosti/ premda jesi pun slatkosti,
Jer po tebi svi grešnici/ sad su rajski baštinici.
158. Ja sam Majka pa se bojim/ ah prigni se, vruće molim,
Da ja Sinka s tebe skinim/ i na svoje krilo primim.
159. Istina je da tugujem/ al iz duše tebe štujem:
Ti si sretstvo otkupljenja/ i milosti i spasenja.

PJEVAČI:

160. Dok tu Majka naricaše/ i priklono križ moljaše,
S njom i sestre još bijahu/ s drugim ženam i cviljahu.
161. Muške glave tu ne bješe/ neg sam Ivan, jer sav bješe
Onaj narod odvrvio/ kad je mrtva njegov vidio.
162. Kad Josipa ugledaše/ da se k njima primicaše
noseć ljestve da ga skine/ s križa prije noćne tmine.
163. A kad čavle povadiše/ i s križem ga rastaviše,
Na krilo ga primi Mati/ i poče ga cjelivati.
164. Sveta Majka uzdisala/ suzom rane ispirala,
Pak ne moguć trpjet dalje/ na sve strane vapaj šalje:

GOSPA:

165. O svi koji prohodite/ razmislite i vidite,
je li žalost čija slična/ bila mojđj i prilična?
166. Evo Sinka ja izgubih/ koga sa svim srcem ljubih,
Slavu, diku, ures svijeta/ od trideset i tri ljeta!
167. Oče višnji, svemogući/ ja već reći ne znajući,
Velim samo: HVALA TEBI/ JER SVOG SINA PRIMI K SEBI!

PJEVAČI:

168. Pokle Ivan, sin joj novi/ sve za pogreb prigotovi,
 Novoj majci prikloni se/ i ovako ogłosi se:

IVAN:

169. Ja znam Majko kako ti je/ al plakati korist nije,
 Jer da bude on hotio/ ne bi sada mrtav bio.

170. Sad se dostoj tijelo dati/ da g' idemo pokopati,
 jer se sunca jasnost skrila/ i noć jurve pristupila.

PJEVAČI:

171. Dokle Ivan besjeđaše/ Majka s pomnjom njeg slušaše,
 A govorit kad prestade/ mrtvoga mu Sinka dade.

POS LJEDNJE PONUKOVANJE:

172. Jesi l' puče razumio/ kakav plač je ovdje bio?
 A tko uzrok bi ovoga/ događaja žalosnoga?

173. Drugi nije već krivine/ grijesi, zloće, opačine,
 koje bjehu učinjene/ a pak od nas ponovljene.

174. Naš Isuse s nam upravi/ sve nam grijehe zaboravi,
Za koje si krv prolio/ i sramotnu smrt podnio.
175. Svi ti hvale uzdajemo/ a za grijeh se svi kajemo,
Što nehamni dosad bismo/ i njime te uvrijedismo.
176. Prosti dakle jer molimo/ kajemo se i volimo
I smrt istu svi primiti/ neg te više uvrijediti.
177. A jer dare podjeljuješ/ sve po Majci, koju štuješ:
Majko slatka, Sinu tvomu/ reci: PROSTI PUKU SVOMU.
178. Majko dakle Isusova/ moli da nam smrt njegova
Grijeha bude otpuštenje/ i duševno svim spasenje!

BLAGOSLOV

179. A sad koji sav svijet stvori/ vas obilno pomogao,
i koji vam raj otvori/ svoj blagoslov svim vam dao.
180. Eda biste, dok živite/ vazda s njime prebivali,
A za tizim, kad umrete/ njega s Majkom uživali.